

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z 14 września 2017 r.

w przedmiocie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z przedłożonym projektem – przesłanym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu Nr GMS-WP-173-205/17, nie kwestionując potrzeby modyfikacji systemu udzielania wsparcia kredytobiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej, zgłasza poniższe uwagi.

Wątpliwości Krajowej Rady Sądownictwa budzi zmiana art. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy (Dz. U. poz. 1925). Projektowany przepis zawiera definicję należności restrukturyzowanej i należności zrestrukturyzowanej. Projektodawca jako punkt odniesienia dla zdefiniowania tych pojęć posługuje się odniesieniem do waluty „w której kredytobiorca uzyskuje dochód”. Tak sformułowana definicja nie określa w jakich ramach czasowych kredytobiorca, winien uzyskiwać dochód w innej walucie niż waluta, w której udzielony mu kredyt jest denominowany lub indeksowany (czy np. jest to chwila złożenia wniosku czy udzielenia kredytu).

Nie jest jasne czy intencją projektodawcy było pozostawienie poza zakresem ustawy i tym samym rozszerzenie zakresu oraz zwiększenie wagi rekomendacji jakie miałyby wydawać Komisja Nadzoru Finansowego dla kredytodawców określające zasady wyznaczania kolejności dobrowolnej restrukturyzacji należności restrukturyzowanych (projektowany art. 13a ust. 5), czy też projekt wymaga uzupełnienia. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa przyjęcie w tej kwestii, że decydującą rolę ma wyżej wskazana rekomendacja może doprowadzić do dużego zróżnicowania sposobu stosowania przepisów o „dobrowolnej restrukturyzacji należności restrukturyzowanych”, i godzić w zasadę pewności i bezpieczeństwa prawnego.